

ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΑΪΣΙΟΥ
τοῦ Ἀγιορείτου (1924-1994)

**ΣΗΜΕΙΑ
ΤΩΝ
ΚΑΙΡΩΝ**

«... Ἐξῆλθεν νικῶν καὶ ἵνα νικήσῃ»

Ἀποκάλυψη 6, 2

Τό κείμενο πού ἀκολουθεῖ εἶναι χειρόγραφο
τοῦ Γέροντος Παΐσιου.

Κ	Χ
Μ	ΚΑ

" Σημεία τῶν καιρῶν "

Μετὰ αὐτῶν τῶν μεθ' ἡμᾶς τῆς δαιμονικῆς,
Θά ἐλθῆ ἡ Γλαυκὰ ἢ Θεϊκῆ.

Πίσω αὐτῶ τὸ κοσμικὸ πνεῦμα τῆς ση-
μερινῆς "ἐλευθερίας," τῆς ἐκείνης εὐλαβικοῦ ἐπὶ τὴν
ἐπισημεία τοῦ Χριστοῦ, ἐστὶς μεγαλυτέρους, γο-
νείς καὶ διδασκάλους, αὐτοὶ ἔχουν φόβον Θεοῦ,
κρύβεται ἡ ἀνθρωπιότης ἐπιλαβία, τὸ ἄλλο,
καὶ ἡ ἀναρχία, αὐτοὶ ὁδηγοῦν τὸν κόσμο ἐπὶ
ἀδιέξοδο, ἐπὶ τὴν ψυχικὴ καὶ βωμανικὴ καταστροφή.

Πίσω λοιπὸν καὶ αὐτῶ τὸ τέλει σύστημα
"κάρτας ἐξυπηρέτησεως," ἀεφαιρίας κομμουνιστῶν,
κρύβεται ἡ θαυμασιώτατος διαταξοφιλία, ἡ ἐπιλαβία
τοῦ ἀντιχριστοῦ. " Ἄκου. Ἰωάννου κεφ εγ' 16
" ἵνα δώσουσιν αὐτοῖς χάραγμα ἐπὶ τῆς χειρὸς
αὐτῶν τῆς δεξιᾶς ἢ ἐπὶ τῶν μετώπων αὐτῶν,
καὶ ἵνα μὴ τις δύνηται ἀγοράσαι ἢ πω-
" λῆσαι εἰ μὴ ὁ ἔχῃ τὸ χάραγμα, τὸ
" ὄνομα τοῦ θηρίου ἢ τὸν ἀριθμὸν τοῦ
" ὀνόματος αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἢ σοφία ἐστίν· ὁ
" ἔχων νοῦν ψηφισάτω τὸν ἀριθμὸν τοῦ θηρίου.
" ἀριθμὸς γὰρ ἀνθρώπου ἐστὶ καὶ ὁ ἀριθμὸς
" αὐτοῦ χξδ" = 666.

Ὁ Ἅγιος Ἀνδρέας ὁ Καβαρίας γράφει
τὰ ἐξείς " Περὶ τοῦ μιᾶροῦ ὀνόματος τοῦ

" ἀντιχρίστου. Καὶ τὴν μὲν ἀριβίαν τῆς
 " ψήφου, ὡς καὶ τὰ λοιπὰ τὰ περὶ αὐτοῦ
 " γε γραμμένα, ὁ χρόνος ἀποκαλύψει καὶ
 " ἡ θεῖρα τοῦς γήφουσιν. ἄλλ' οὐ
 " εὐδοκίησεν ἡ θεία χάρις ἐν θεία βίβλῳ
 " τὸ τοῦ ἡμεῶνος ὄνομα γραφῆναι, ὡς
 " ἐν γυμνασίᾳ δε λόγῳ ὁμοίᾳ ἐστὶν εὐρεῖν. . . ."
 " Ἁγίου Ἀνδρείου Καίσαρειας, ἐξηγήσεις εἰς τὴν
 " Ἰωάννου Ἀποκ. βελ' 341-42, κεφ ΛΗ. -

Τὸ παραξένο ὅμως, καὶ ὁμοίᾳ ἀνευματικοί
 ἄνθρωποι ἐκτός σου δύνουν διμῆς τῶν ἔρη-
 γείας, φοβάνται καὶ αὐτοὶ τὸν κοσμικὸ φό-
 βο τοῦ φακελλήματος, ἐνῶ ἔφρεσε γὰ ἀνη-
 ευχοῦν ἀνευματικά, καὶ γὰ βοηθήσουν
 τοὺς Χριστιανούς με τὴν κατῆ ἀνηευχία,
 καὶ γὰ τοὺς ζωνώνουν ἐτὴν ὀπίστη, γὰ
 νιώθουν θεϊκὴ παρηγοριᾶ.

Ἄπορω! δὲν τοὺς προβληματίζου ὅρα
 αὐτὰ τὰ γεγονότα; γιατί ὅτι βασίουν ἐστὶ
 ἔτα ἐρωτηματικὸ γιὰ τῆς ἔρημνείας τῶν
 μυαλοῦ τους; Κι' ἂν ἐπιβοηθοῦν τὸν
 ἀντιχρίστο γιὰ τὸ ἐφράγισμα, αὐτὸν πα-
 ραεύρουν καὶ ἄλλες ψυχές ἐτὴν ἀδωμία;
 Αὐτὸ ἐγὼ εἶ- "... τὸ ἀποσταλάσαν, εἰ δυνατὸν,
 " καὶ τοὺς ἐμμετούς". μαρμ. λγ' ".

Θὰ ἀνανεθοῦν, αὐτοὶ σου τὰ ἔρημνεύουν
 με τὸ μελαχό.

Κι' ἐνῶ τὰ σημεῖα γίνονται ζεμάθαρα· "τὸ Θηρίο" ἐπὶ Βρυξέλλες μέτ' 666 ἔχει σχεδὸν ρουφίζει ὅλα τὰ κράτη τοῦ κομμουνιστῆρ. "Ἡ κάρτα, ἡ ταυτολογία, ἡ εὐαγγελία τοῦ βραχίωματος," εἴ φανερώθουν; Δυστυχῶς τὸ ράδιο μόνο παραμοιροῦμε τὴν καὶροῦ θὰ ἔχουμε.

Τί θὰ μᾶς εἴπῃ ὁ Χριστός; "ὑποκρινεῖται, τὸ μὲν ἀρόρωθον τοῦ οὐρανοῦ γινώσκετε" διακρίνειν, τὰ δὲ σημεῖα τῶν καρτῶν οὐ δύναστε γινῶναι;" ματθ. κεφ. 65.

Μετὰ λοιπὸν ἀπὸ τὴν κάρτα, καὶ τὴν ταυτολογία, "τὸ φακίλλωμα" γὰρ νὰ ἀροχωρήσουν θοητὰ ἐπὶ βραχίωμα, θὰ λένε συνεχῶς ἐπὶν ζητῶραβη, ὅτι ἄνθρωποι καὶ τοιοῦς τὴν κάρτα τοῦ δεῖνα, καὶ τοῦ εἴ ποσε τὰ χρηματὰ ἀπὸ τὴν πράξηα.

Ἀπὸ τὴν ἀλλή μεριά, θὰ διαφημίζου "τὸ ζέγειο σύστημα," τὸ βραχίωμα ἐπὶ χέρι ἢ ἐπὶ μέτωπο με' αἰνέες λέϊφερ, ποὺ δὲν θὰ διακρίνεται ἐξωτερικῶς, μέτ' 666 τὸ ὄνομα τοῦ ἀνυχρίστου.

Δυστυχῶς, καὶ θαλὶ "ὀρισμένοι γνωστοί" θὰ φακίλωνουν τὰ θνευματικὰ τους, ζεῖνα εἴν τὰ κωρὰ, δῆθεν γὰρ νὰ μὴν γεγονοχωροῦνται. "δὲν ἀράβει αὐτὸ, δὲν

IV

είναι υἱοὶ, ἀρχαὶ ἐσωτερικά νὰ διδω-
 εσε!... Κι ἐνῶ βλέθουμε τὸν ἀδὸς Τζέρο-
 υοῦ ἐξωτερικά ἀρνήθητε τὸν Χριστὸ,
 καὶ ἦτο ἀρνήσις, αὐτοὶ ἀρνούντα τὸ
 Ἅγιον βραχίονα τοῦ Χριστοῦ τοῦ τοῦ
 δόθητε ἐπὶ Ἅγιον Βάπτισμα. "Σφραγίς
 δωρεᾶς Πνεύματος ἁγίου," μετὰ τὰ διχον-
 ζαι τὴν βραχίονα τοῦ ἀντιχριστοῦ, λέγε-
 και ὅτι ἔχουν μέσα τοὺς τὸν Χριστὸ!!

Τέτοια δυσωχῶν λογικῆ, εἶχαν καὶ ὀρι-
 μένοι "γυμναστικοί" ἐπὶ χρόνια τῶν ἁγίων
 μαρτύρων, τοῦ ἀποσταθῶσαν νὰ μετὰ-
 βρέψουν τοὺς ὑποψηφίους μαρτύρας, ὡς
 ἀναφέρει ὁ Μέγας Βασιλεὺς ἐπὶ λόγῳ τοῦ
 ἐπὶ μάρτυρα Γόρδιο "..... ὅμοιοι ὡρα-
 " λογίζοντοσαν ἀποσταθῶσαν νὰ δειβουν τὸν
 " μάρτυρα νὰ ἀρνηθῆ μόνο μετὰ τὰ λόγια,
 " καὶ νὰ κρατήσῃ τὴν πίστη μετὰ τὴν ψυχή,
 " τὴν ἐσωτερικὴ διάθεση, γὰρ ὁ Θεὸς δὲν
 " δίνει ἀποδοχὴν ἐπὶν γῶνα ἀλλὰ ἐπὶν
 " διάθεσιν. Ὁ μάρτυς ὅμως Γόρδιος ἦταν
 " ἀκαμτος καὶ ἀδελφίδης, " οὐκ ἀνέχεσαι
 " τὴν γῶνα καὶ μεθεῖσα ὡρα Χριστοῦ φθεύ-
 " σαθαι τὴν μαρὰ τοῦ Κυβαντος....
 " μὴ ἀγαθῶς Θεὸς οὐ μνηστρίφεται
 " ἐκ τοῦ ἐξομῶτος ἡμῶν τοῦ ἡμετέρου κριτη,
 " ἐκ τῶν λόγων δικαιοῦ, καὶ ἐκ τῶν λόγων ματαδιμάφει".

Ἐπίσης ἐπὶ Δευτέρου, μετὰ διάταγμα φησὺς να
 ὁμοιοποιήσων τὴν ἑρπυρία τῶν εἰδωλογράφων,
 καὶ ὅσοι Χριστιανοὶ δῆλωναν, καὶ θυσιάσαν,
 ἐὰν εἴδωλα, ἔσθαιραν ἀιεροδοτικῆς, καὶ
 γυμνῶσαν τὸ μαρτύριον. Ὅχι μόνον αὐτοὶ
 ἦσαν ἀρνητές τοῦ Χριστοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐκεῖνοι
 οὗτοι ἔδωκαν χρήματα ἐπὶ εἰδωλογράφοις
 ἐπὶ τὴν ἐπιτροπὴν, καὶ ἔσθαιραν τὸ ἀιεροδοτικ-
 οῦν, χωρὶς να ἀρνηθῶν, οἱ ὀνομαζόμενοι
 "λιβελλοφόροι" καὶ αὐτοὺς ἡ ἐπιτηδεί-
 αμας τοὺς θεωρεῖτε ἀθεοτάτας-θεοσυκοφάντας.

Κι' ἐγὼ λοιπὸν ἔχουμε τὸς αὐτὰς θα-
 ραδείγματα, ὅπως καὶ τοῦ γενομένου θαύ-
 ματος τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, τοῦ ἐργαζο-
 μενου καθεὶς χρόνον, τὸ σάββατον τῆς Α' ἐβ-
 δομάδος τῶν ἡμερῶν. "Ἰουλιανὸς ὁ θα-
 ραβῆτης, γινώσκων ὅτι οἱ Χριστιανοὶ καθαί-
 ρονται μᾶλλον διὰ νηστείας τὴν ἑρπυρία
 " ἐβδομάδα τῆς ἁγίας Σεβαστιανῆς, ἢ γ
 " καὶ ἡμεῖς διὰ τοῦτο καθάραν ἐβδομά-
 " δα καλούμεν, ἡ βουλήθη ἵνα τὸς μα-
 " ρτυροὺς μοῦνη αὐτοῦ. διὸ καὶ ἀρροίξα-
 " ρε κρυφίως ἵνα γεθῶσιν εἰς τὴν ἀγο-
 " ράν κατ' ἐκείνας, τὰς ἡμέρας βρώματα με-
 " τὰ τὴν εἰρήνην τῶν αἰμάτων τῶν εἰδωλικῶν
 " θυσιῶν. Ἀλλὰ γένοιθαι θεία ἔσθαιραν κατ'
 " ἕκαστον ὁ μαρτυρὸς Θεόδωρος εἰς τὸν τὸς
 " ἀρχιεπισκοπῶν Κων/σταντίνου εὐδοξίου

" και φανέρωσας τὸ ἔργον αὐτῶν
 " αὐτῶν ἕνα ἐκκαλεῖσθαι τοὺς ὀϊστῶν εὐδύς
 " τὸ ἔργον τῆς δουλείας καὶ ἐμφοδίσθαι
 " αὐτοῖς τῶν βρωμάτων ἐκείνων τῆς χηρῆς,
 " τὴν ἑλεψίν τῆς ἀναγκαιῆς τροφῆς ἀνα-
 " ἠρπάζει ἐκ τοῦ ἀροχείρου διὰ κομῶντων
 " Τοιοῦτο γὰρ ὁ μὲν ἐκκομῶν
 " τοῦ παραβάτου ἐματαιώθη· ὁ δὲ εὐεβῆς
 " λαός, διαφυλαχθεὶς ἀμόλυντος " —

" Ὁρολόγιον τὸ μέγα σελ. 446... —
 Τὸ νῦν ἀπέχουμαι ἀπὸ τῶν εἰδωλοδύων,
 εἶναι κατὰ τῶν ἁγίων Ἀποστόλων. Πράξ

" Ἀποσ. κεφ. ιε' " Συγγήθησαν δὲ οἱ
 " ἁπόστολοι καὶ οἱ ἄρεβύζεροι " ἀπέ-
 " χεσθαι εἰδωλοδύων, καὶ αἵματος καὶ ἀνι-
 " κτού καὶ πορνείας "

Παρ' ὅσα λοιπὸν αὐτὰ τοῦ ἀνέφερα, ἀ-
 κούει κανεὶς ἕνα ἄλλο δὲ καὶ ἀνοπίστω
 τοῦ μυαλοῦ, ἀπὸ ὀρισμένους ἐπιμερινοῦς

" Γνωστῶν μου, ὁ ἕνας γὰρ λέει· " Ἐγὼ
 θὰ δεχθῶ τὴν τανζάντα μὲ τὸ 666,
 θὰ βάλω καὶ ἕνα ζεαυρὸ, καὶ ὁ ἄλλος γὰρ
 λέει· " Ἐγὼ θὰ δεχθῶ τὸ ἐργάσιμα ἐπὶ κε-
 φαί μὲ τὸ 666 καὶ θὰ κάνω καὶ ἕνα ζεαυ-
 ρὸ ἐπὶ κεφαί . . . " καὶ ἕνα ἄλλο ὅμοιος ἀ-
 γωνίες, τοῦ νομίζουσι ὅτι θὰ ἀγιασθῶν μὲ
 αὐτὸν τὸν τρόπον, ἐνῶ αὐτὰ εἶναι ἄγινα.

Μόνον αὐτὰ τοῦ δεχόντων ἀγιασθῶν, αὐτὰ
 μόνον ἀγιασθῶν. Ὅπως τὸ γέρον,

δέχεται ἁγιασμό, καὶ γίνεται Ἁγιασμός.
 τὰ οὐρα δὲν δέχονται ἁγιασμό.

Ἡ ψέφα, μὲ θαῦμα γίνεται ψημί.
 Ἡ ἀκαθαρσία, δὲν δέχεται ἁγιασμό.

Ἐσωμένως, ὁ διάβολος, ὁ ἀνίχριστος,
 ὅταν εἶναι ἐπὶ τὴν ταυτότητάς, ἢ ἐπὶ
 χερί, ἢ ἐπὶ κεφάλιμας, μὲ τὸ σύμ-
 βολόγου, δὲν ἀχιάζονται, μὲ τὸ νὰ
 βάλουμε καὶ ἓνα Σταυρό.

Ἔχουμε τὴν δύναμη τοῦ τιμίου
 Σταυροῦ, τοῦ Ἁγίου Συμβόλου, τὴν
 θεία χάρη τοῦ Χριστοῦ, μόνον ὅταν
 ἀρνούμεθα ἐπὶ Ἅγιο Σφράγισμα
 τοῦ Βασιλείματος, τοῦ ἀκαθάρτου
 τὸν βασιλιά, καὶ συγκαθώμεθα
 ἐπὶ τὸν Χριστό, καὶ δεχόμεθα τὸ
 Ἅγιο Σφράγισμα "Σφραγὶς δωρεᾶς
 Πνεύματος Ἁγίου". —

Ὁ Χριστὸς νὰ μᾶς δὴνη
 καὶ τὴν φώτιση. Ἀμήν. —
 Ἅγιον ὄρος Κουζουμουβιανό Κεμί
 "Παναχούδα" Σαββάτο Ἀ' Ἰη-
 βρειῶν 1987.

Μετὰ τὸν πόνο καὶ ἀγάπην Χριστοῦ,
 Μοναχὸς Παΐσιος